

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 45

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 ianuarie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 604 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare	2-3	79. — Decizie privind numirea doamnei Daniela Chiriac în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	13
Decizia nr. 612 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (6 ³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	4-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 613 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	8-11	3.254/2019. — Ordin al ministrului culturii privind radierea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric „Casa Pretorian-Tudosescu”, situat la adresa poștală Str. Egalității nr. 40, municipiul Pitești, județul Argeș, având codul LMI AG-II-m-B-20922	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
45. — Hotărâre pentru reaprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire centru de instruire sintetică P + 3. Clădire simulatoare de zbor și spații conexe echipată cu un simulator de zbor FFS Boeing 737 NG”	12	1. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei și în dolari SUA începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2019— 23 ianuarie 2020	14-15
			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 604

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Cristian Alexandru Anghel în Dosarul nr. 27.931/3/2013* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.700D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că părțile Direcția Generală de Poliție a Municipiului București și Ministerul Afacerilor Interne au depus, la dosar, puncte de vedere, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că asupra aspectelor invocate de către autorul excepției Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, constatând neconstituționalitatea acestor norme.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința nr. 6.134 din 20 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.931/3/2013*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (1) și art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristian Alexandru Anghel, într-o cauză având ca obiect un conflict de muncă privind funcționarii publici.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și cele ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 reprezintă norme incomplete, de trimitere, prin care legiuitorul organic și-a delegat, neconstituțional, competența exclusivă de legiferare,

către un organ unipersonal de rang inferior al puterii executive, Ministerul Afacerilor Interne, fiind încălcate astfel principiul separației puterilor în stat, prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, potrivit căruia statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, și, în consecință, principiul supremației Constituției, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul conformității textelor criticate cu prevederile constituționale invocate de către autor, deoarece prin dispozițiile avute în vedere nu se aduce, în mod direct, atingere drepturilor menționate de către acesta, dată fiind esența instituției delegării.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere că dispozițiile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 61 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, varianta avută în vedere de reclamant la momentul invocării excepției, au făcut obiectul controlului de constituționalitate și prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, Curtea a constatat neconstituționalitatea acestor norme. Pentru punerea de acord a dispozițiilor statutare aplicabile polițiștilor cu decizia amintită a fost adoptată Legea nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, fiind înlăturate astfel viciile de neconstituționalitate semnalate de Curte. Ca atare, excepția este inadmisibilă, raportat la dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Însă, având în vedere că autorul critică conținutul acestor norme în forma în vigoare la data învestirii instanței, în anul 2013, cu cererea de chemare în judecată, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare. Textele de lege criticate aveau următorul cuprins:

— Art. 59 alin. (2): „*Procedura cercetării prealabile se reglementează prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 60 alin. (1): „*Aplicarea sancțiunilor disciplinare se face potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, după expirarea termenului de contestare, prevăzut la art. 61 alin. (1).*”;

— Art. 62 alin. (3): „*Consiliile de disciplină își desfășoară activitatea în baza regulamentului aprobat prin ordin al ministrului de interne.*”

13. Autorul excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legii și ale art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale.

15. Astfel, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează procedura disciplinară prealabilă,

aplicarea sancțiunilor disciplinare sau activitatea consiliului de disciplină, ci delegă reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort care este abilitat să adopte ordine. Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ, care, de altfel, în cazul de față, nici măcar nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, ceea ce este de natură să confere un caracter iluzoriu posibilităților autorului excepției de neconstituționalitate de a se apăra în mod eficient. În aceste condiții, persoana cercetată disciplinar nu cunoaște regulile după care se desfășoară procedura, având în vedere că actul administrativ nu este accesibil și deci nici opozabil. Normele privind cercetarea disciplinară trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Or, delegarea de atribuții de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp.

16. În aceste condiții, Curtea a constatat încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului), precum și încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii, întrucât personalul vizat (care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii) nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii disciplinare.

17. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, operând o cauză de inadmisibilitate. Așa fiind, având în vedere că încheierea de sesizare a Curții Constituționale este din data de 20 octombrie 2017, iar Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. (2), ale art. 60 alin. (1) și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 81/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, precum și pentru modificarea art. 7 alin. (2) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, excepție ridicată de Cristian Alexandru Anghel, în Dosarul nr. 27.931/3/2013* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 612

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Sindicatul Sanitas din Târgu Mureș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în Dosarul nr. 2.146/102/2017 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.809D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că prevederile de lege criticate nu instituie diferențe de tratament juridic care să conducă la încălcarea dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 787 din 10 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.146/102/2017, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Sanitas din Târgu Mureș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, angajați ai Compartimentului de Chirurgie Plastică, Microchirurgie Reconstructivă și Arși al Spitalului Clinic Județean Mureș.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate instituie discriminări, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor constituționale și din actele internaționale invocate. În acest sens, susține că, așa cum s-a arătat în doctrină și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a se putea discuta despre discriminare trebuie îndeplinite două condiții, și anume existența unei diferențe de tratament și lipsa unei justificări obiective și rezonabile a acestei diferențe de

tratament. Astfel, se arată că există o diferență de tratament juridic între angajații din familia ocupațională „Sănătate”, inegalitatea de tratament derivând din faptul că reclamanților nu li se calculează sporurile raportat la salariile de bază, în condițiile în care pentru aceleași sporuri acordate angajaților din alte secții/compartimente din acest domeniu de activitate baza de calcul este salariul de bază. Astfel, deși este vorba despre două categorii de persoane aflate în situații identice, și anume angajați ai sectorului „Sănătate”, una dintre categorii este dezavantajată în raport cu cealaltă.

6. De asemenea, se susține că lipsește o justificare obiectivă și rezonabilă a acestei diferențe de tratament, adică o justificare ce vizează un scop legitim și este proporțională cu acesta. Pentru ca o măsură să fie proporțională cu scopul vizat, trebuie ca măsura în cauză să aibă capacitatea de a ajuta la atingerea scopului respectiv. În speță, nu există o justificare obiectivă și rezonabilă a diferenței de tratament. Dimpotrivă, art. 5 din Codul muncii impune egalitate de tratament față de toți salariații și califică drept discriminare actele și faptele întemeiate în mod aparent pe alte criterii decât cele prevăzute la alin. (2) al acestui articol, dar care produc efectele unei discriminări directe. Așadar, în lipsa unei excepții de la regula stipulată în art. 5 din Codul muncii, nu se poate identifica un scop legitim care să justifice lipsa egalității de tratament. Sporul pentru condiții deosebit de periculoase [prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) al cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 284/2010] se acordă personalului medical care lucrează în leprozerii, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromuscular și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgențe și transport sanitar, acordate prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor UPU — SMURD, UPU și CPU, secții și compartimente de ATI și de terapie intensivă, secții și compartimente de îngrijiri paleative, secții/compartimente pentru arși, secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică, personalului încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, precum și medicilor de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății. Cu toate acestea, doar pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică și în secții/compartimente pentru arși s-a instituit această prevedere discriminatorie, fără a exista niciun fel de justificare obiectivă și cu consecința anihilării sporului din speță (în sensul că, deși procentul sporului este unul ridicat, aplicarea acestuia la o sumă mult mai mică decât salariul de bază face ca, în final, suma netă aferentă acestui spor să fie aproape nesemnificativă).

7. **Tribunalul Mureș — Secția civilă** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, invocând, în esență, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul egalității și al nediscriminării. Consideră că textul de lege criticat

crează o diferență de tratament juridic între cadrele personalului din familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, diminuând drastic cuantumul bazei de calcul al sporurilor și adaosurilor salariale numai pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică și pentru arși. Or, în situația în care personalul sanitar beneficiază de anumite sporuri și adaosuri salariale, pentru aceleași sporuri și adaosuri, acordate pentru aceleași condiții de muncă, se aplică o bază de calcul diferită (mai precis semnificativ diminuată doar pentru o anumită categorie de personal). În această situație, instanța reține că, deși ambele categorii de personal prestează activitatea medicală pentru sporul/adaosul respectiv în condițiile de muncă cerute de lege, totuși, tratamentul juridic în privința recompensării acestui efort este diferit, uneia acordându-i-se o bază de calcul superioară, alteia nu. Diferențierea operată, și anume în funcție de specialitatea secției/compartimentului, în condițiile în care toate aceste cadre medicale fac parte din aceeași familie ocupațională și îndeplinesc aceleași condiții de acordare a aceluiași spor/adaos salarial, nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul juridic diferențiat aplicat. Rezultă că legiuitorul a optat pentru un criteriu greșit în acordarea acestui spor, ceea ce a creat o situație de discriminare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, invocând jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia egalității, consideră că textul de lege criticat creează o diferență de tratament juridic între cadrele personalului din familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate”, diminuând cuantumul bazei de calcul al sporurilor și adaosurilor salariale numai pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții, compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică și pentru arși. Personalul sanitar beneficiază de anumite sporuri și adaosuri salariale, aceleași sporuri, acordate pentru aceleași condiții de muncă, aplicate însă la o bază diferită (diminuată numai pentru categoriile de personal menționate mai sus) generează o diferență nejustificată de tratament juridic. Diferențierea operată, în funcție de specialitatea secției/compartimentului, în condițiile în care aceste cadre medicale fac parte din aceeași familie ocupațională și îndeplinesc aceleași condiții de acordare a aceluiași spor/adaos salarial, nu este un criteriu obiectiv de natură a justifica tratamentul diferit. În concluzie, diminuarea bazei de calcul doar pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică și care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși este de natură a crea un regim juridic discriminatoriu în cadrul aceleiași categorii profesionale.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Din analiza textului de lege criticat rezultă că acesta instituie o excepție de la regula privind salariile acordate în anul 2016, precum și o excepție de la excepție, astfel: regula — cuantumul sporurilor, al indemnizațiilor, al compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015 [instituită de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015]; excepția — începând cu luna decembrie 2016, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare

la salariul de bază, cu excepția categoriilor de personal prevăzute la art. 3² alin. (6²); excepția de la excepție — începând cu 1 octombrie 2016, personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică beneficiază de același cuantumul al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi de îngrijire paleative care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor, iar personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși beneficiază de același cuantumul al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă. Invocând jurisprudența Curții Constituționale în materia egalității de tratament, se observă, în speță, un tratament diferit aplicabil unor categorii distincte de personal, precum și acordarea unui tratament egal unor categorii în raport cu altele: pe de-o parte, personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică beneficiază de același cuantumul al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi de îngrijire paleative care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor; pe de altă parte, personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși beneficiază de același cuantumul al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă. Ca urmare, se remarcă faptul că legiuitorul a avut în vedere specificul activității acestor categorii, diferite de celelalte. Or, este la latitudinea sa să acorde sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază pentru anumite categorii de personal plătit din fonduri publice, acestea nefiind drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3² alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „*Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu luna decembrie 2016, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare la salariul de bază, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția categoriilor de personal prevăzute la alin. (6²).*” Prevederile art. 1 alin. (2) și ale art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate, au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2): „*În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale*

sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”;

— Art. 3² alin. (6²): *„Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu 1 octombrie 2016, personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică beneficiază de același quantum al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi de îngrijire paleative care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor, iar personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși beneficiază de același quantum al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă”.*

14. Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Astfel, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile criticate își produc în continuare efectele juridice, deoarece obiectul principal al cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate îl reprezintă plata sporului de 100% pentru condiții deosebit de periculoase, conform art. 3² alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 octombrie 2016.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, precum și la dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, art. 23 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la dreptul la salariu egal pentru muncă egală, fără nicio discriminare, precum și art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitor la exercitarea drepturilor fără nicio discriminare.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate fac parte din legea anuală de salarizare aplicabilă în anul 2016 și instituie atât reguli generale de salarizare a personalului prevăzută în anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate” din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și reglementări speciale aplicabile unei anumite categorii din personalul sus-menționat, în considerarea condițiilor speciale de muncă a acestora. Regula instituită pentru întregul personal plătit din fonduri publice, prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, este aceea că, *„În anul 2016, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară*

activitatea în aceleași condiții.” Prin excepție de la aceste prevederi, art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prevede următoarele: *„Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu 1 octombrie 2016, personalul care își desfășoară activitatea în secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică beneficiază de același quantum al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi de îngrijire paleative care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor, iar personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși beneficiază de același quantum al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă”.*

17. Potrivit pct. 6 din anexa nr. 2 la Regulamentul privind acordarea sporurilor la salariile de bază, în conformitate cu prevederile notei din anexa nr. II/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 547/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 4 iunie 2010, normă aplicabilă în perioada de referință invocată de autorii excepției, personalul de specialitate medico-sanitar, de specialitate din compartimentele paraclinice și auxiliar sanitar din secțiile sau compartimentele cu paturi în care sunt îngrijiți bolnavi de SIDA și din laboratoarele ce deservește aceste paturi beneficiază de un spor pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 50%—100% din salariul de bază. Așa cum a reținut instanța judecătorească în actul de sesizare a Curții Constituționale, această limită maximă — aplicabilă și autorilor excepției care își desfășoară activitatea în cadrul Compartimentului de Chirurgie Plastică, Microchirurgie Constructivă și Arși din cadrul Spitalului Județean Mureș — este de 100%. Potrivit art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși beneficiază de același quantum al sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă, deci de un spor pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 100% din salariul de bază, sens în care li s-a admis și acțiunea în cadrul căreia au invocat excepția de neconstituționalitate.

18. Așadar, prin dispozițiile art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, legiuitorul a instituit acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 100% din salariul de bază [limita maximă a sporului pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 50%—100% din salariul de bază] și pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși. Ulterior, tot ca o excepție de la regula instituită prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin Legea nr. 250/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.028 din 21 decembrie 2016, au fost introduse prevederile art. 3² alin. (6³) în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prevederi criticate de autorii excepției și care stabilesc următoarele: *„Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), începând cu luna decembrie 2016, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare la*

salariul de bază, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția categoriilor de personal prevăzute la alin. (6²).” În cadrul acțiunii având ca obiect acordarea sporului de 100% pentru condiții deosebit de periculoase, conform art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, începând cu data de 1 octombrie 2016, și calculul acestui spor „prin raportare la salariul de bază brut în plată”, reclamantii au invocat excepția de neconstituționalitate a art. 3² alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, fiind nemulțumiți de faptul că nu li se calculează sporul pentru condiții deosebit de periculoase prin raportare la salariul de bază în plată, așa cum se calculează pentru celelalte categorii de personal, ci prin raportare la „salariul de încadrare aferent lunii decembrie 2009”, așa cum a stabilit Spitalul Clinic Județean Mureș.

19. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula, în acest sens fiind considerentele deciziilor nr. 1.601 din 9 decembrie 2010 și nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011 și nr. 99 din 8 februarie 2012. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor, în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

20. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție privind principiul egalității, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Curtea a mai reținut că sintagma „fără privilegii și fără discriminări”, din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție, privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau a alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite (a se vedea Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015). Astfel, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea acestuia; discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept, iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. În schimb,

privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat.

21. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*). Totodată, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos contra Greciei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*), dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

22. Aplicând aceste considerente la speță, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu conțin privilegii sau discriminări care să conducă la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, ci instituie reglementări speciale, adoptate în considerarea condițiilor speciale de muncă, pentru o anumită categorie de personal din cadrul aceleiași familii ocupaționale. Astfel, contrar susținerilor autorilor excepției, chiar în cadrul aceleiași familii ocupaționale (în speță, cea a „Sănătății”), legiuitorul poate stabili, fără să contravină dispozițiilor art. 16 din Constituție, reglementări speciale privind un anumit spor acordat pentru o anumită categorie de personal, în considerarea muncii efectiv depuse de aceasta, cum sunt dispozițiile art. 3² alin. (6²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care au instituit doar pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente pentru arși acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase în mod similar cu personalul din secțiile/compartimentele cu paturi pentru bolnavi cu SIDA care în luna decembrie 2015 a beneficiat de acest spor la limita maximă, și anume în cuantum de 100% [limita maximă a sporului pentru condiții deosebit de periculoase în cuantum de 50%—100% din salariul de bază]. De altfel, potrivit art. IV din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 27 iunie 2017, „De la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru personalul care își desfășoară activitatea în secții/compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică și în secții/compartimente pentru arși, sporurile și alte drepturi salariale specifice activității se vor calcula prin raportare la salariul de bază aflat în plată.”

23. În final, Curtea reține că susținerile autorilor excepției vizează diferențe de salarizare rezultate din modul de calcul concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase, și anume prin raportare la „salariul de bază lunar brut în plată” (cum susțin autorii excepției) sau prin raportare la „salariul de încadrare aferent lunii decembrie 2009” (cum susține partea Spitalul Clinic Județean Mureș), aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii și care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Sanitas din Târgu Mureș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în Dosarul nr. 2.146/102/2017 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 3² alin. (6³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 613 din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale

art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Mihai Radu Iancu în Dosarul nr. 6.002/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.811D/2017.

2. La apelul nominal răspunde domnul avocat Ionel-Ovidiu Mihuț, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autorul excepției de neconstituționalitate. De asemenea, răspunde domnul consilier juridic Costin Liviu Oprescu, cu delegație depusă la dosar, pentru partea Agenția Națională pentru Integritate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită, în esență, admiterea acesteia. În acest sens arată

că dispozițiile de lege criticate instituie, invariabil, cu încălcarea principiului proporționalității, aceeași sancțiune pentru toți cei cărora li s-a constatat existența conflictului de interese, ceea ce contravine prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece restrângerea trebuie să fie proporțională cu fapta, așadar, sancțiunea trebuie să fie individualizată, exact ca în cazul infracțiunilor.

4. Reprezentantul Agenției Naționale pentru Integritate solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 7 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.002/2/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul Mihai Radu Iancu, în cadrul soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe civile a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care s-a respins acțiunea formulată de autorul excepției privind anularea raportului de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate la data de 11 septembrie 2014.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că „nu există alte precizări privind interpretarea” textelor de lege criticate, „practica instanțelor fiind cvasiunanimă în privința faptului că simpla deținere simultană a celor două funcții naște automat situația de incompatibilitate”. Practic, rareori apare un proces deliberativ în urma căruia să fie analizat dacă aceste funcții au fost exercitate efectiv. În majoritatea cazurilor, atât Agenția Națională de Integritate, cât și instanțele verifică deținerea calității de administrator prin verificarea extraselor de la Oficiul Registrului Comerțului. Inexistența unor criterii de departajare și sancționare a unor situații diferite din cuprinsul art. 87 din Legea nr. 161/2003 face ca sancțiunea impusă de art. 25 din Legea nr. 176/2010 să fie aplicată în orice situație în care se cumulează cele două calități, chiar și în cazurile în care societățile omit să înregistreze la Oficiul Registrului Comerțului mențiunile privind schimbarea calității de administrator. În aceste condiții, art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 încalcă prevederile art. 53 din Constituție, deoarece, prin efectele aplicării sancțiunilor impuse de art. 25 din Legea nr. 176/2010, se aduce o restrângere semnificativă dreptului de a fi ales, restrângere disproporționată față de situația concretă impusă de simpla deținere cumulativă a celor două calități.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul funcțiilor publice la care textele de lege criticate fac referire revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului de asigurare a imparțialității și de protejare a interesului public.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă, în esență, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, potrivit căreia incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

11. **Avocatul Poporului** menționează că își păstrează punctul de vedere astfel cum a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 309 din 5 iunie 2014, nr. 167 din 17 martie 2015, nr. 12 din 19 ianuarie 2016 și nr. 13 din 19 ianuarie 2016, în sensul că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de Agenția Națională pentru Integritate, susținerile părților prezente la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 aveau, la data întocmirii raportului de evaluare de către Agenția Națională de Integritate, următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum*

și la instituțiile publice;”. Curtea reține că partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, fără să păstreze soluția legislativă criticată de autorul excepției de neconstituționalitate. De asemenea, art. 87 alin. (1) lit. d) a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 128/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 17 iunie 2017. În prezent, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 au următorul cuprins: *„Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...] d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație;”*. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia *„sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”*, precum și de dispozițiile aplicabile cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al acesteia îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017.

15. Cu privire la dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010, analizând notele scrise ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acesta critică doar dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, care au următorul cuprins: *„(2) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de*

incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la aceleași dispoziții de lege criticate din aceeași perspectivă, s-a mai pronunțat în numeroase cazuri, de exemplu, prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, prin Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, prin Decizia nr. 12 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 30 martie 2016, sau prin Decizia nr. 765 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 8 februarie 2018. Curtea a reținut că prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, stabilind cu claritate incompatibilități specifice aleșilor locali, dau expresie voinței legiuitorului, care a apreciat că funcțiile publice care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice sunt incompatibile cu funcțiile private, specifice mediului de afaceri, întrucât cumulul acestora ar putea duce la atingerea interesului public și a încrederii cetățenilor în autoritățile administrației publice (a se vedea Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, precitată, paragraful 21). Prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, precitată, Curtea a reținut că activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora. Curtea a constatat că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile legale criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Totodată, Curtea a observat că încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile, în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Totodată, prin Decizia nr. 765 din 28 noiembrie 2017, precitată, paragraful 19, Curtea a reținut că înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică ce obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

18. Referitor la criticile privind aspectele de fapt ale situației juridice a autorului excepției, Curtea a reținut că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale incidente în materie, astfel încât soluția pronunțată să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia

nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017).

19. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 16 alin. (3) și art. 37 din Legea fundamentală, la paragraful 17 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, precitate, Curtea a constatat că prin stabilirea incompatibilității prevăzute de art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 nu se aduce atingere dreptului de a ocupa o funcție publică în condițiile legii și nici dreptului de a fi ales. Astfel, persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale, situație în care se află și autorul excepției, iar incapacitatea atașată mandatului astfel dobândit reprezintă o garanție necesară exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice (a se vedea în acest sens Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011 și Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, paragraful 38).

20. De asemenea, la paragraful 18 al Deciziei nr. 12 din 19 ianuarie 2016, Curtea nu a reținut încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece în cauză nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

21. Referitor la criticile aduse art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, Curtea, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, raportate la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 16, a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*aceeași funcție*” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Însă, în prezenta cauză, prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 sunt criticate din altă perspectivă, autorul excepției neinvocând neconstituționalitatea sintagmei „*aceeași funcție*” cuprinse de aceste norme.

22. În mod constant, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 se integrează scopului legii, și anume asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, și nu contravin normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (a se vedea în acest sens Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, și Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru aceleași argumente, Curtea constată că nu este întemeiată nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Radu Iancu în Dosarul nr. 6.002/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire centru de instruire sintetică P + 3. Clădire simulatoare de zbor și spații conexe echipată cu un simulator de zbor FFS Boeing 737 NG”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire centru de instruire sintetică P + 3. Clădire simulatoare de zbor și spații conexe echipată cu un simulator de zbor FFS Boeing 737 NG”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din bugetul Școlii Superioare de Aviație Civilă, venituri provenind

din sursele proprii ale instituției și transferuri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și Școala Superioară de Aviație Civilă răspund de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 45.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Construire centru de instruire sintetică P + 3. Clădire simulatoare de zbor și spații conexe echipată cu un simulator de zbor FFS Boeing 737 NG”

Titular: Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Beneficiar: Școala Superioară de Aviație Civilă

Amplasament: București, str. Grațioasă nr. 13, sectorul 1

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	76.759
(în prețuri valabile la data de 20.09.2019; 1 euro = 4,7432 lei)			
Construcții-montaj		mii lei	20.194
Eșalonarea investiției			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>12.489</u>
	C + M	mii lei	9.194
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>64.270</u>
	C + M	mii lei	11.000
Capacități:			
	Regim de înălțime	P + 3 etaje	
	Suprafață construită	mpAc	868
	Suprafață desfășurată	mpAd	1.832
	Suprafață utilă	mpAu	1.566
	Simulator de zbor FFS	buc.	1
	Durata de execuție a investiției	luni	18

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: Cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face din bugetul Școlii Superioare de Aviație Civilă, venituri provenind din sursele proprii ale instituției și transferuri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Daniela Chiriac în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Daniela Chiriac se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 22 ianuarie 2020.
Nr. 79.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**privind radierea din Lista monumentelor istorice a monumentului istoric
„Casa Pretorian-Tudosescu”, situat la adresa poștală Str. Egalității nr. 40, municipiul Pitești,
județul Argeș, având codul LMI AG-II-m-B-20922**

Având în vedere Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6.205/2019, definitivă, prin care s-a dispus anularea Ordinului ministrului culturii și cultelor nr. 2.359/2007 privind clasarea imobilului „Casa Pretorian-Tudosescu”, Str. Egalității nr. 40, municipiul Pitești, județul Argeș, și Decizia nr. 1.823/VT/14.06.2010 emisă de Ministerul Culturii și Cultelor,

în baza prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Imobilul situat la adresa poștală Str. Egalității nr. 40, municipiul Pitești, județul Argeș, având codul LMI AG-II-m-B-20922, se radiază din Lista monumentelor istorice, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 privind

aprobarea Listei monumentelor istorice, actualizată, și a Listei monumentelor istorice dispărute, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

București, 30 decembrie 2019.
Nr. 3.254.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2
la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea
prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman,
valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate
de către deținătorii de autorizație de punere pe piață
a medicamentelor sau reprezentanții acestora,
distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale
și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul
unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății,
casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile
de sănătate publică județene și a municipiului București,
cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor
autorizate de punere pe piață în România,
a prețurilor de referință generice
și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. V.S.C. 616/2020 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 și 989 bis din 22 noiembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 februarie 2020.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

Modificări și completări ale anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.468/2018 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. În anexa nr. 1, după poziția nr. 7096 se introduc 5 noi poziții, pozițiile nr. 7097—7101, cu următorul cuprins:

Nr. crt	Cod_cim	Obs.	Denumire produs	Forma	Concentrație	Firma țara	DCI	Ambalaj	Grupa ATC	Statut_firm	Statut_anm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximală fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Stare	Observații	Valabilitate preț
7097	W66495001		VANCOTEK 500 mg i.v.	PULB. PT. SOL. PERF.	500 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	VANCOMYCINUM	Cutie cu 1 flac. ce conține 500 mg pulb. pt. sol. perf. (24 luni; după deschiderea flac. se utilizează imediat)	J01XA01	MI		15,16	17,28	23,36	N	Cant. 240000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 29.12.2020.
7098	W66494001		VANCOTEK 1 g i.v.	PULB. PT. SOL. PERF.	1 g	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	VANCOMYCINUM	Cutie cu 1 flac. ce conține 1 g pulb. pt. sol. perf. (24 luni; după deschiderea flac. se utilizează imediat)	J01XA01	MI		21,55	24,56	33,20	N	Cant. 600000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 29.12.2020.
7099	W54013001		DISULONE 100 mg	COMPR. DIVIZ.	100 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	DAPSONUM	Cutie x 100 compr. divizibile (5 ani)	J04BA02	MI		37,02	42,20	55,20	N	Cant. 15000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 29.12.2020.
7100	W66039002		ADRENALINA HYPERICUM 0,1 mg/ml	SOL. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	0,1 mg/ml	S.C. HYPERICUM — S.R.L. — ROMÂNIA	EPINEPHRINUM	Cutie cu 10 seringi preumplute din PP, fără ac, ambalate individual într-un blister transparent a 10 ml sol. inj. (2 ani)	C01CA24	MG	generic	648,70	678,70	777,93			Prețurile sunt valabile până la data de 1.04.2020.
7101	W58084001		NITRONAL 1 mg/ml	SOL. PERF.	1 mg/ml	CHIMIMPORT- EXPORT- PLURIMEX — S.R.L. — ROMÂNIA	NITROGLYCERINUM	Cutie cu 10 fiole a câte 10 ml sol. perf. (3 ani)	C01DA02	MG		65,22	73,05	92,36	N	Cant. 16865 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 3.12.2020."

2. În anexa nr. 1, pozițiile nr. 3367, 4942, 5375 și 5631 se abrogă.

3. În anexa nr. 2, lista B, după poziția nr. 1523 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 1524, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod_cim	Obs.	Denumire produs	Forma	Concentrație	Firma țara	DCI	Ambalaj	Grupa ATC	Statut_firm	Statut_anm	Stare	Preț referință generic (PRG) Actualizare 2018
1524	W66039002		ADRENALINA HYPERICUM 0,1 mg/ml	SOL. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	0,1 mg/ml	S.C. HYPERICUM — S.R.L. — ROMÂNIA	EPINEPHRINUM	Cutie cu 10 seringi preumplute din PP, fără ac, ambalate individual într-un blister transparent a 10 ml sol. inj. (2 ani)	C01CA24	MG	generic		648,7"

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime
obligatorii constituite în lei și în dolari SUA începând cu
perioada de aplicare 24 decembrie 2019—23 ianuarie 2020**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2019—23 ianuarie 2020, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,20% pe an, iar rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA este de 0,10% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 ianuarie 2020.
Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

